

Forsikringsselskabernes nyeste Historie.

(Et Bidrag til Belysning af Assurancevæsenet i Danmark og Nødvendigheden af dets Regulering ved Lovgivningen).

Ved **George V. Manicus.**

II.

Medens det i Evropa især var en luxuriøs Forvaltning, Direktørernes Samvittighedsløshed, Amalgamationssystemets Overhaandtagen og Livsforsikringsselskabernes letsindige Fremgangsmaade, der i høj Grad svækkede Assuranceselskabernes Kredit og fremkaldte de mest levende Ønsker om en streng Statskontrol, var det i Nordamerika især Agenternes Fremgangsmaade, Spekulationsforsikringer og Brandassurancevæsenets slette Ordning, der foranledigede de lovgivende Forsamlinger til at blande sig i Sagen og til efterhaanden at regulere Forsikringsvæsenet ved strenge Bestemmelser, der anerkjendes at være de mest praktiske, gjenomtænkte og heldbringende, der hidtil have paa dette Omraade. Det første Brandforsikringsselskab i de forenede Stater stiftedes i Aaret 1798 i New York og efterfulgtes snart af andre, saa at Antallet i Aaret 1835, da en ikke ringe Del af New York gik op i Flamme, i denne By var steget til 25 med en Kapital af 8 Millioner Dollars. Den Skade, som Ildebranden i nævnte Aar forårsagede taxeredes til henved 20 Millioner Dollars, og de fleste Selskaber maatte erklære sig for insolvente.

Den lovgivende Forsamling fornyede disse insolvente Selskabers Privilegier paa 30 Aar under den Betingelse, at Grundkapitalen skulde være indbetalt inden ét Aars Forløb. En ny stor Ildebrand, der i Aaret 1845 fortærede store Varelagre i New York's største Gade, «Broadway», foranledigede, at de fleste paa Gjensidighed hvilende og flere andre Aktieselskaber atter gik fallit eller at de saa sig ude af Stand til i en Række af Aar at betale Renter eller Dividender til Aktionærerne. At det under slige Forhold blev vanskeligt at faa et tilstrækkeligt stort Antal Deltagere til Dannelsen af ny Brandforsikringsselskaber, er let forstaaeligt. Den lovgivende Forsamling udstedte, nærmest med Hensyn hertil, en almindelig Forsikringslov i Aaret 1849, der gav Aktionærerne ikke ubetydelige Rettigheder og kun forlangte Tilstedeværelsen af en bestemt Aktiekapital. Der stiftedes nu talrige Selskaber, saa at der i Aaret 1863 i Staten New York existerede 101 indenlandske Brandforsikrings-Aktieselskaber og i Staten Massachusetts i Aaret 1865 foruden mange Selskaber, der hvilede paa Gjensidighed, 33 indenlandske Aktieselskaber.

I andre Stater af Unionen indtraadte en lignende Stigen med Hensyn til Forsikringsselskabernes Antal, og den store Konkurrence, der nu opstod, fremkaldte snart store Misligheder. Selskaberne søgte indbyrdes at fravende hinanden Kunderne, og Agenterne anvendte de mest forkastelige Midler for at tilrane sig Magt og Indtægter. Det kom saa vidt, at Agenterne for de fleste Selskaber selv bestemte Præmiernes Højde og at de kun vare bundne ved et Maximum og et Minimum. Provisionerne, de fik, steg efterhaanden fra $2\frac{1}{2}$ til 15 pCt., og den Fremgangsmaade de fulgte for at sikre sig selv de størst mulige Indtægter, foranledigede et stort Antal

altfor høje Forsikringer, der atter havde talrige Ildspaa-sættelser til Følge. Samtidig reducerede mange Selskaber Præmietariferne, og Resultatet blev selvfølgelig, at mange af dem maatte likvidere eller svække Grundkapitalen og Reservefonden i en betænkelig Grad. Det var især i Perioden fra 1863—66, at der opstod et saa stort Antal Ildebrande, at de fleste Selskaber lede betydelige Tab. De i Staten Massachusetts eksisterende 83 Brandforsikrings-selskaber tabte i et eneste Aar omtrent 5 Millioner Dollars.

Man havde i de forenede Stater under Striden mellem Nord- og Sydstatene det Særsyn, at Antallet af Forbrydelser især i denne Retning, i Modsætning til de Erfaringer, man har gjort andetsteds, steg i høj Grad under de almindelige Kalamiteter, en blodig og storartet Krig fremkaldte. Den Reaktion, der senere indtraadte, og den indgribende Virksomhed, Forsikringsdepartementet efterhaanden udfoldede, havde blandt Andet til Følge, at Antallet af for høje Forsikringer aftog stærkt, medens Præmierne efterhaanden stege og bleve meget højere end i Evropa. Saaledes betales der f. Ex. i Staten New York fra $9\frac{1}{2}$ til $37\frac{1}{2}$ pr. Mille for massive grundmurede Bygninger, og fra 25 til 62,50 pr. Mille for forskjellige Slags Bindingsværksbygninger. I andre Stater er Præmien en Del lavere, saaledes i Massachusetts i Gjennemsnit 8 pro Mille, men dog for høj til, at de ubemidlede Klasser i større Omfang kunne deltage i Forsikringen. Til Trods herfor og til Trods for den Omstændighed, at den nyere Lovgivning, der selvfølgelig kun i ringe Grad har kunnet forhindre den i flere Aar herskende Brandstiftelsesepidemi og den ved en langvarig Krig foraarsagede Værdiforringelse af assurerede Ejendomme og Varelagre, har været

mindre streng og omfattende for Brand- end for Livsforsikringsselskabernes Vedkommende, er der dog i de senere Aar indtraadt en betydelig Stigen, og Forsikringssummerne for hele Unionens Vedkommende, der i Aaret 1865 kun naaede til 4,829,000,000 Dollars, beløb sig i Slutningen af Aaret 1868 til 6,123,000,000 Dollars. Med Hensyn til Livsforsikringsselskaberne i de forenede Stater Hayes ikke de samme sørgelige Erfaringer som med Hensyn til Brandforsikringsselskaberne, og de Klager, der tidligere rettedes mod dem, indskrænkede sig væsentlig til Anker over de høje Provisioner, Agenterne fik. Lovgivningen fra Aarene 1859 og 1860 rømmede derhos strax stærkt op imellem Agenterne og de usolide Selskaber og fremkaldte en Tillid til de resterende Selskabers Sikkerhed og Soliditet, der havde en saa forbavsende Indflydelse, at f. Ex. 20 af de fremragende New Yorker Livsforsikringsselskaber i ét Aar havde en Tilgang af 143,922 Policer med et Beløb af 86,963,479 L. St., hvorimod samtidig 20 fremragende engelske Selskaber i det samme Tidsrum kun havde en Tilgang af 14,711 ny Policer med et Beløb af 7,792,428 L. St.

Lovgivningen i de forenede Stater i Nordamerika er i de fleste Punkter og i alt Væsentligt overensstemmende med den, der gjælder for Staterne New York og Massachusetts. Forskjellige Forsøg paa at faa en ensartet Lovgivning tilvejebragt for hele Unionen, ere strandede paa den Skinsyge, med hvilken der vaages over de enkelte Staters Selvstyrelse. Det er derfor nærmest de væsentligste og mest karakteristiske Bestemmelser af den vidtløftige Lovgivning vedrørende Forsikringsvæsenet, der nu gjælder for disse to Stater, som vi i det Følgende fremføre.

Den første almindelige Forsikringslov traadte for Staten New Yorks Vedkommende i Kraft i Aaret 1849. Den indeholdt en Del Bestemmelser, der væsentlig gik ud paa at sikre Tilstedeværelsen af en bestemt Aktiekapital, men lagde forresten Selskabernes fri Bevægelse ingen Hindringer i Vejen. Denne Frihed fremkaldte, som paavist, en altfor stor Konkurrence, Agenternes dominerende Stilling og talløse Ildspasættelser, foraarsagede ved overdrevent høje Forsikringer. Det var nærmest disse, der gave Stødet til Vedtagelsen af talrige detaillerede Lovbestemmelser, der til Dels med stor Strenghed søgte at regulere Forsikringsvæsenet.

Denne Lovgivning, der for omtrent ti Aar siden vedtoges i Staterne New York og Massachusetts samt faa Aar derefter med forskellige Forandringer i de fleste andre Stater af Unionen, indeholder dels almindelige Bestemmelser og Retsgrundsætninger, dels Regler gjældende for Dannelsen af de Avtoriteter, Forsikringsvæsenet er underlagt, Bestemmelser vedrørende Koncessions Uddeling, Aktionærernes solidariske Ansvarlighed, Kavtionernes Størrelse, Pengemidlernes sikre Anvendelse, Maximalsummen for Risikoen, Direktionens Valg, Direktørernes og Embedsmændenes Ansvarlighed, Selskabernes Aarsberetninger, Formularernes Paategning, Afgifternes Størrelse, Fremgangsmaaden ved Likvidationer, Suspensioner, Agenternes Kontrol, Policernes Vurdering og Registrering etc. Det er denne Lovgivning, i Forbindelse med Supplementsbestemmelser, foreslaaede af Cheferne for Forsikringsdepartementerne, der giver Indblik i den Retning, i hvilken Reformforslagene, fremførte af Tilhængerne af en streng Statskontrol, i England, Tyskland, Østrig etc. gaa.

Efter den, som allerede bemærket, noget forskellige

Lovgivning i de enkelte Unionsstater, udøves Statens Kontrol enten af Forsikringsdepartementer, Forsikringskommissærer, Bankexaminatorer eller af Embedsmænd, der beskikkes dertil af Guvernørerne. I Kalifornien udnævnes Kommissæren aarlig af samtlige Forsikringsselskabers Præsidenter, men Valget skal stadfæstes af Guvernøren. De Embedsmænd, der betros med Opsynet af Forsikringsselskaberne, aflægge i mange Stater Eden paa Forfatningen og tør ikke, hverken direkte eller indirekte være interesserede i Forsikringsselskaber. I nogle Stater forlanges der Kavtioner (10—100,000 Dollars) af disse Embedsmænd, der i Regelen lønnes med fast Gage, vælges paa 3—4 Aar og modtage temmelig betydelige Summer til Afholdelsen af Udgifterne for Kontorhold, Rejser etc. Statskassen forstrækker disse Summer, men hæver dem igjen af Selskaberne. Nævnte Embedsmænd repræsentere den egentlige Exekutivmagt med Hensyn til Forsikringsvæsenet for saa vidt som Statens Kontrol strækker sig, indsende trykte Indberetninger til de lovgivende Forsamlinger over Forsikringsselskabernes Tilstand og Forsikringsvæsenets Fremskridt, kunne til hvilken som helst Tid undersøge de koncessionerede Selskabers eller Agenturernes finansielle Status, afholde Forhør efter rent inkvisitoriske Principer over de i Ed tagne Embedsmænd og Agenter, forlange Bøgerne og Papirerne til Gjennemsyn og offentliggjøre Resultatet af Undersøgelserne i en enkelt eller i flere Aviser. Opstaar der Tvivl om Nøjagtigheden af en eller anden Aarsberetning, eller forlanges det af et Antal (mindst 3—5) Aktionærer eller Kreditorer, ere de forpligtede til at foretage en slig Undersøgelse, og Omkostningerne derved bæres af vedkommende Selskaber. Forsikringsavtoriteterne danne den første Instans

med Hensyn til Ansøgninger om Koncessioner for ny indenlandske eller for udenlandske Selskaber. De vurdere og beregne i de forskjellige Stater Værdien af Livsforsikringspolicerne, forvalte Kavtitionerne og forsyne de Advokater, der paa Statens Vegne føre Sager mod Selskaberne, med det fornødne Materiale.

I Staten New York oprettedes i 1859 et Forsikringsdepartement, til hvis Chef Mr. Barnes blev udnævnt. Mr. Barnes bestyrede dette Embede fra 1860-1870 og blev efterfulgt af Mr. Miller. Førstnævnte henvendte først sin Opmærksomhed paa forskjellige Brandassuranceselskaber og foranledigede, at flere usolide, i andre Stater hjemmehørende Selskaber maatte opgive deres Virksomhed i New York. I sine Indberetninger til Legislaturen gjorde han opmærksom paa det mislige Forhold, der opstod ved de høje Provisioner, Agenterne fik (25—50 pCt. af de første Præmier), der ved ikke faa Selskaber, for at skjules, fordeltes paa en Række af Aar. Ligeledes betegnede han den Magt, Agenterne havde tilranet sig ved Fastsættelsen af Præmierne, som i høj Grad forkastelig. Det lykkedes ham at rømme stærkt op blandt de usolide Selskaber og Agenter, og den Petition, Cheferne for talrige Forsikringsselskaber fremsendte til den lovgivende Forsamling for at faa ham afskediget, blev ikke alene uden Virkning, men foranledigede endog, at Publikum og Pressen toge hans Parti. De mangelfulde Bestemmelser med Hensyn til Agenternes Stilling og til Begrænsningen af den Sum, for hvilken der maatte assureres mod Ildsvaade, i den Række af Love vedrørende Forsikringsvæsenet, der paa samme Tid som Forsikringsdepartementet oprettedes, vedtoges af den lovgivende Forsamling, vare imidlertid Aarsag i, at Mr. Barnes paa Brandforsikringsvæsenets Omraade ikke

strax eller i den første Række af Aar var i Stand til at udfolde en saa heldbringende Virkning som paa Livsforsikringsvæsenets Gebet, med Hensyn til hvilket Lovgivningen strax var strengere og mere fremsynet.

I de fleste af Unionens Stater gjælder det som Regel, at Livsforsikringsselskaber ikke samtidig tør befatte sig med Brand-, Kvæg- eller andre Forsikringer.

I adskillige Stater tør Forsikringsselskaber ikke indlade sig paa Diskontering eller Sparekasseforretninger. I Massachusetts gjælder den Lov, at intet paa Gjensidighed hvilende, efter Aaret 1856 stiftet Forsikringsselskab — dog med Undtagelse af Livsforsikringsselskaber — tør antage Policer udenfor Statens Grænser.

Naar et nyt Selskab stiftes, maa i de fleste Stater den større Del af Stifterne være bosatte i selve Staten. Statutterne indsendes til Forsikringsavtoriteterne og offentliggjøres. Koncessionen uddeles kun for et vist Antal (20—50) Aar, men kan fornyes. Efter at det ny Selskab har faaet tegnet Aktiekapitalen, overbeviser Forsikringskommissionen sig om, at de foreskrevne Garantimidler virkelig ere tilstede og Stifterne eller de provisoriske Direktører maa derefter under Edsaflæggelse bevidne, at de foreviste Fonds ere Selskabets Ejendom. Først naar dette er sket og Statutterne ere blevne antagne, kan Selskabet begynde sin Virksomhed.

I Massachusetts tør der ikke udstedes nogen Police forinden Garantikapitalen er fuldstændig indbetalt. I flere Stater maa ingen Agent virke for noget Forsikringsselskab, forinden han har faaet Tilladelse dertil af Forsikringsavtoriteterne. I Georgia skulle Agenterne endog aarlig forny Koncessionsbeviset. I New York og i flere

andre Stater ere Stifterne og de provisoriske Direktører af ny stiftede Aktieselskaber saa længe personlig ansvarlige for disses Forpligtelser indtil Aktiekapitalen er fuldstændig indbetalt, og i de fleste Stater er enhver Aktionær i Forhold til hans Andel i Aktiekapitalen personlig ansvarlig for Selskabets Gjæld. Ingen Aktionær kan derhos, saalænge en Undersøgelse finder Sted vedrørende Selskabets Stilling, unddrage sig for sin Forpligtelse til Indbetalinger fremkaldte ved ældre Tab, ved at sælge sine Aktier.

Naar der er samlet mindst 100,000 Dollars udover den oprindelige Aktiekapital, kan Superintendenten (i New York, Illinois etc.) tillade, at en Del deraf anvendes til at tilbagebetale en Del af Aktiekapitalen. Der behøves hertil imidlertid endnu, at Ejerne af mindst $\frac{3}{4}$ af Aktiekapitalen skriftlig gaa ind herpaa. Paa lignende Maade kan Aktiekapitalen forhøjes. De fleste Stater have en Minimal- og Maximalsum for Aktiekapitalen (50,000 til 2,000,000 Dollars). I 8 Stater tør et Selskab ikke begynde med at gjøre Forretninger inden hele Aktiekapitalen er indbetalt. I Staten Massachusetts er Koncessionen kasseret, dersom hele Kapitalen ikke er indbetalt senest 12 Maaneder efter dens Udfærdigelse. I Staten New York kasseres Koncessionen for et nyt Livsforsikringsselskab, naar dets Organisation ikke er tilvejebragt senest 2 Aar efter Udfærdigelsen, og naar den til Sikkerhed for Policeindehavere forlangte Kavtion af 100,000 Dollars ikke er bleven deponeret. Saa længe Selskabet er solvent, modtager det Renterne og Dividenderne af dette Depositum, om hvis Tilstedeværelse Præsidenten, Sekretæren eller Aktuaren for Selskabet i det Mindste én Gang hvert Aar skal overbevise sig. Den af Livsforsikringsselskaberne

deponerede Sum skal i Jowa være mindst lige saa stor som den af Statsauditøren beregnede Værdi i rede Penge af alle i selve Staten hos Selskabet udestaaende Policer.

Gaar et Selskab, der har deponeret Kavtationen hos Forsikringsembetsmanden, fallit, maa dets Sekretær (i Staterne Jersey og Maine) tilstille Skatmesteren en fuldstændig Fortegnelse over Navne og Bopæl af alle Policeindehavere, der nu skriftlig underrettes om Selskabets Stilling, og om, at den deponerede Sum, efter Fradrag af Omkostningerne, vil blive anvendt til at tilfredsstille deres bevislige Krav.

Selskabernes Pengemidler skulle i de fleste Stater anbringes i Hypoteker i gjældfri, kultiverede, i selve Staten beliggende Grundejendomme, hvis Værdi overstiger Laanet med 50—100 pCt., eller i Unions- og Statspapirer samt i Bylaan, avtoriserede af den lovgivende Forsamling. Kun i enkelte Stater er det tilladt under forskellige Indskrænkninger at anlægge Pengene i Jærnbane- og Bankpapirer. Naar Direktørerne anbringe Midlerne paa anden Maade end foreskreven, ere de personlig ansvarlige for de mulige Tab. Det bemærkes endnu, at Pengemidlerne ikke tør anlægges i Selskabets egne Aktier.

Dividenderne tør i 11 Stater ikke betales, naar Garantikapitalen er sunken under det statutmæssige Beløb eller naar den vilde synke derunder ved en slig Udbetaling. Er der blevet udbetalt Dividender, der efter de lovmæssige Bestemmelser ikke turde fordeles, bære de Aktionærer, der have faaet dem, foruden den sædvanlige solidariske Ansvarlighed, endnu et særligt Ansvar indtil Beløbet af disse Dividenders samlede Værdi. Denne Bestemmelse gjælder i New York, Illinois og Kalifornien; i Staten Wiskonsin er Ansvarligheden med Hensyn til Sel-

skabernes mulige Tab i et saadant Tilfælde forhøjet indtil det dobbelte Beløb af de modtagne ulovlige Dividender. Med Hensyn til Forsikringsselskaber hvilende paa Gjensidighed, har i Massachusetts ethvert Medlem, hvis Police er udløben, Krav paa den Indtægt, Selskabet har haft i den Tid Policen var gyldig, og denne Fordring staar i Forhold til de af Vedkommende indbetalte Præmier. Som Selskabets Gevinst betragtes det Overskud, der resterer, naar alle Passiva ere dækkede og desforuden en Sum er tilbageholdt, tilstrækkelig til at gjenforsikre alle udestaaende Risikoer.

Som allerede omtalt er der i forskjellige Stater fastsat en Maximalsum for enkelte Risikoer overtagne af Brandforsikringer hvilende paa Gjensidighed og gjældende kun for enkelte Byer. I Staten Massachusetts tør intet Brand- eller Transportforsikringsselskab overtage enkelte Risikoer, der overstige 10 pCt. af deres Garantikapital. Have Direktørerne ikke holdt sig denne Bestemmelse efterrettelige, ere de personlig ansvarlige for det Tab, der naar ud over hine 10 pCt. af Garantikapitalen.

Valget af Direktører for Aktieselskaber finder i Regelen Sted hvert Aar, og 9 Stater have fastsat en Række mere eller mindre detaillerede Bestemmelser vedrørende disse Valg.

Næsten i alle Unionens Stater ere Forsikringsselskaberne forpligtede til enten en eller to Gange hvert Aar at give Indberetning til Kontrolautoriteterne over Forretningsresultaterne og deres finansielle Status. De skulle derhos offentliggjøre denne Indberetning i en eller flere Aviser. Rigtigheden af Angivelserne i Beretningen maa under Edsaflæggelse stadfæstes af Selskabernes Præsident og Sekretær.

Saa vel Centralregeringen i Washington som de enkelte Staters Regeringer opkræve ikke ubetydelige Skatter af Forsikringsselskaberne, Agenturerne, Policerne etc., der til Dels anvendes til at dække Omkostningerne ved Kontroldepartementerne. Saaledes opkræves der f. Ex. af Regeringen i Washington af hver Livsforsikringspolice 25, 50 eller 100 Cents, eftersom den lyder paa Beløb indtil 1000 Dollars, 1000—5000 Dollars eller over 5000 Dollars og af hver Brandforsikringspolice 10, 25 eller 50 Cents, eftersom den aarlige Præmie er under 10 Dollars eller fra 10—50 samt over 50 Dollars. Enhver Agent af et udenlandsk Selskab maa derhos betale 10—15 Dollars aarlig. At Arbejdet, der skal udføres af Forsikringsautoriteterne og deres Embedspersonale, er særdeles omfangsrigt, kan alene ses deraf, at der ved Slutningen af Aaret 1869 var 750,000 til 800,000 Policer i Kraft, samt at der for hver enkelt af disse skulde beregnes Præmiereserve.

For Unøjagtigheder, ulovlig Fremgangsmaade og Misligheder existerer der Straffe, der i Særdeleshed ere strenge ved Livsforsikringsselskaberne. For om muligt at kunne bringe alle ulovlige Handlinger for Offentligheden, tilfalder der i Regelen Angiveren Halvdelen af Bøderne. Bliver Aarsberetningen ikke indleveret eller den indsendes for silde, straffes dette i New York og flere andre Stater med en Bøde af 500 Dollars, der gjentages hver Maaned indtil Direktørerne efterkomme deres Pligt. Indeholder Aarsberetningen vitterlig falske Angivelser, er Straffen herfor 500—5000 Dollars eller 1—6 Maaneders Fængselsstraf. Ved Livsforsikringsselskaber tabes i Michigan for en saadan Mislighed Koncessionen. Forlanger Forsikringskommissæren en Oplysning og vægrer man sig ved at give

den, eller møde de Embedsmænd ikke, der ere indstæv-
nede af ham for at forhøres, straffes dette med Bøder af
500—5000 Dollars eller i Gjentagelsestilfælde med Fæng-
selsstraf indtil 2 Aar. Nægter Direktionen en Aktionær
Fremlæggelsen af Aktiebøgerne, straffes dette med en Bøde
af 50—250 Dollars; udstedes en Police paa et ulovligt
Tidsrum, maa der betales en Bøde af 500 Dollars; be-
gaas der Brud paa Forsikringslovene, kan der idømmes
Straf indtil 1000 Dollars og 6 Maaneders Fængsel. Livs-
forsikringsselskaber, der indlade sig paa at afslutte For-
retninger, uden at være koncessionerede hertil, straffes
med Bøder af 100 Dollars pr. Dag; Agenter, der arbejde
for Selskaber, der ikke have stillet Kavtion, idømmes der
Pengebøder (mindst 150 Dollars) eller Fængselsstraf. For
ligefremme grove Forbrydelser gjælder den almindelige
Straffelov.

Fremgaar det af Undersøgelserne, udførte af Forsik-
ringsautoriteterne, at Garantikapitalen efter Lovene ikke
er tilstrækkelig mere til Fortsættelse af Forretningen, faa
Direktørerne i de fleste af Unionens Stater Tilhold om
at bringe samme op til den befalede Størrelse ved Efter-
betalinger opkrævede af Aktionærerne. Der fastsættes en
Tid, inden hvilken dette skal være sket. Er Garantikapitalen
ikke restitueret inden Udløbet af denne Tid, forbydes
det Selskabet at afslutte ny Forsikringer, Sagen bliver
meddelt Statsadvokaten og den højeste Domstol, hvilken
sidste afgjør, om Forretningen tør fortsættes eller skal
lukkes. Naar et Selskab (New York og Illinois) ikke kan
betale sin Gjæld eller har handlet mod de bestaaende
Love, kan den højeste Domstol forbyde samme at udøve
Korporationsrettighederne, at modtage Indbetalinger og
udbetale Summer. Der udnævnes Embedsmænd til fore-

løbig at føre Forretningen og at fastsætte den finansielle Status. Viser det sig, at Selskabet er insolvent, anordner den højeste Domstol Likvidationen, udnævner en eller flere Administratorer, der skulle stille Kævtion, indkræve de paa Aktiekapitalen resterende Penge af Aktionærene, indkalde en Generalforsamling inden Udløbet af 4 Maaneder, fremlægge en fuldstændig Oversigt over Aktiva og Passiva, betale Kreditorerne saa vidt muligt og fremsende en Beretning, hvis Nøjagtighed de have at bekræfte med deres Ed.

Ved Livsforsikringsselskaber anordnes Likvidationen i Staten New York i Særdeleshed i det Tilfælde, naar Superintendenten overbeviser sig om, at Selskabs Aktiver ikke ere tilstrækkelige til at gjenforsikre dets udestaaende Risiko; i Massachusetts finder dette Sted, naar Aktiverne ikke kunne bringes op til samme Højde som Policernes beregnede Værdi. En Vurdering af Policernes Nettoværdi efter en bestemt Mortalitetstabel og Rentefod foretages i de forskjellige Stater enten hvert Aar eller i det Mindste hvert femte Aar, og udføres af Forsikringsautoriteterne. De ikke ubetydelige Omkostninger ved dette vidtløftige Arbejde bæres af Selskaberne. For yderligere at sikre Policeindehaverne, kunne disse lade registrere Policerne hos Superintendenten, der forsyner dem med Forsikringsdepartementets Segl, med sin Underskrift og med Paategningen: «Garanteret ved Pant bestaaende i offentlige Fonds eller Gjældsbeviser». Dette Pant er indleveret af Selskaberne foruden deres lovbefalede Depositum; de opkræve for at afgive denne ekstraordinære Sikkerhed en forholdsvis ubetydelig Sum.

Af særlig Interesse turde endnu forskjellige Bestemmelser være, der have Hensyn til Koncessioner for

udenlandske Selskaber. Der gjælder i saa Henseende næsten overalt først og fremmest den Regel, at Ingen tør optræde som Agent for et Selskab, der ikke er koncessioneret i vedkommende Stat. Har et udenlandsk Selskab faaet Tilladelse til at drive Forretninger, skulle dets Agenter være forsynede med Koncessionsbevis, der skal fornyes enten hvert halve Aar eller hvert Aar. Ligesaa almindelig gjælder den Bestemmelse, at et udenlandsk Selskab, naar det vil have Koncession, maa stille en eller flere Fuldmægtige, bosatte i Staten, som repræsentere Selskabet, møde for Retten, ere ansvarlige for Selskabets Forpligtelser mod Policeindehavere, Aktionærer eller Kreditorer. Hvert udenlandsk Selskab skal derhos, naar det ansøger om Koncession, vedlægge en med Certifikat forsynet Kopi af Inkorporationsdokumentet samt en Beretning over Selskabets Navn, Domicil, Aktiva og Passiva, Garantikapital etc. Til denne Fremstilling maa der vedføjes en Edsformular underskrevet af Direktørerne. Selskabet har, naar det faar Koncessionen, at deponere en betydelig Kavtion (fra 100,000 til 200,000 Dollars); i Staten New York skal Kavtionen deponeres i rede Penge eller Værdipapirer af første Klasse. Selskaber, domicilerede udenfor Unionen, maa i Massachusetts i November Maaned hvert Aar fremsende en Beretning over deres Status i det forløbne Kalenderaar efter de Formularer, som ere foreskrevne i Staten. Denne Beretning bringes til en af de forenede Staters Konsuler eller Vicekonsuler af en eller flere af Selskabets Embedsmænd, der i Nærværelse af Konsulen aflægge Ed paa, at den er overensstemmende med Sandheden. I samtlige Stater maa des-

foruden udenlandske Selskaber indsende de samme Oplysninger om deres Forretning som de indenlandske. I Staten Pensylvanien skal hvert Distrikts Attorney hvert Aar inspicere de udenlandske Selskabers Agenturer og indsende en Beretning til Forsikringsdepartementet. Naar et saadant Selskab af en eller anden Aarsag standser sin Forretning, kan Enhver, der fungerer som Agent for samme, sagsøges som dets Repræsentant (New York). Saavel Centralregeringen i Washington som de enkelte Staters Regering opkræve ikke ubetydelige Skatter af de udenlandske Selskaber udover dem, som de indenlandske skulle betale. Saaledes skal enhver Agent for et udenlandsk Selskab betale 50 Dollars aarlig til Statskassen i Washington; for den aarlige Fornyelse af Selskabets Koncession skal der erlægges fra 50—750 Dollars, fra $\frac{3}{4}$ Dollars indtil 100 Dollars. Der fordres en betydelig højere Sum, naar Agenten er Udlænding, end naar han har Indfødsret. Af Præmieindtægten betales der en Afgift fra 1 til 5 pCt. I Staten New York skulle udenlandske Selskaber desforuden erlægge 2 pCt. som Bidrag til Brandstationers Udstyrelse og Slukningsredskabers Anskaffelse. I Kalifornien haves der en Stempelskat af de udenlandske (saavel som af de indenlandske) Selskabers Policer.

Straffebestemmelserne mod udenlandske Selskabers Agenter ere endnu strengere end de, der komme til Anvendelse mod indenlandske Selskabers. Hvem der i Massachusetts arbejder som Agent for et udenlandsk Selskab, uden at have opfyldt de lovmæssige Forskrifter, betaler indtil 1000 Dollars (i Maryland 1000 Dollars pr. Dag). Indbetale Agenterne ikke Afgifterne, idømmes der dem

Bøder af indtil 2000 Dollars. Nægter en Agent at opgive Agenturindtægterne, kan vedkommende Dommer i Staten Arkansas lade ham kaste i Fængsel, hvor han bliver, indtil han efterkommer Paabudet o. s. v.

I Ovenstaaende er der blevet anført Grundtrækkene og de væsentligste Bestemmelser, der regulere Forsikringsvæsenet i de forenede Stater. Statens Kontrol, der her baade er præventiv og restriktiv, har vist sig at kunne gennemføres indenfor visse Grænser. Naar den med Hensyn til Brandforsikringsselskaberne hidtil har vist sig at være mangelfuld og ude af Stand til at forhindre Brandstiftelser i stort Omfang, maa der erindres, at Forsikringsdepartementerne i adskillige Stater hidtil ikke have været i Stand til at overkomme de omfattende Opgaver, der ere stillede dem, samt at der for Tiden træffes Foranstaltninger og er stillet Forslag om at skærpe Tilsynet just i denne Henseende. Disse Forslag dreje sig blandt Andet om Dannelsen af et strengt disciplineret Politiorgan, der skal virke mod Brandstifterne, om Uskadeliggjørelsen af de Individuer, der ere angrebne af Pyromanien, om Udnævnelsen af Inspektører, der skulle undersøge og vaage over de forsikrede Gjenstande, om Vedtagelsen af den Betingelse for hver Forsikring, at de Personer, der forsikre, selv skulle bære en Del af Risikoen, om bestemte Belønninger til de Personer, der angive en Ildspasættelse, samt om en hurtig og streng Retsforfølgning, naar en Ildspasættelse har funden Sted. Vedtagelsen af disse Bestemmelser turde i høj Grad egne sig til at formindske Forbrydelser og forebygge Misligheder, som Statens Kontrol i sin hidtilværende Form kun ufuldstændigt har kunnet faa Bugt med.

I Modsætning til Forsikringsselskabernes Stilling i

de forenede Stater i Nordamerika, hvor de ere underkastede en omfattende præventiv og restriktiv Kontrol, i England, hvor man efter megen Tidsspilde, der synes at være uadskillelig fra enhver gennemgribende Reform i dette Land, nu endelig er naat til en Statskontrol, der turde egne sig til efterhaanden at tilvejebringe solide Forhold, i Frankrig, hvor deres Forhold ere blevne regulerede paa en næsten lige saa streng Maade som i Amerika, i Tyskland, hvor Statens Kontrol hidtil væsentlig har været restriktiv og derfor mangelfuld, men hvor man er i Færd med at underkaste den gennemgribende Reformer samt i Østrig, hvor der formelig er blevet udarbejdet et Lovforslag, der af Pressen bedømmes haardt, fordi det ikke er tilstrækkelig strengt mod selve Selskaberne, har disses Stilling i Danmark hidtil været næsten fuldstændig ubunden. Næringsloven, Interessentsskabsloven og de almindelige Straffelove have her for de private inden- og udenlandske Selskaber væsentlig været de eneste Baand paa den fuldstændig fri Bevægelse. Store Kalamiteter ere vel hidtil ikke fremgaaede af dette for Tiden vel næsten enestaaende Forhold, men det er paa den anden Side en Kjendsgjerning, at Klagerne, der væsentlig fremgaa af denne Frihed, tiltage Aar for Aar. For Tiden, hvor Deltagelsen i Forsikringen bliver større, og de mere ubemidlede Klasser begynde med at benytte samme i større Omfang, arbejde solide og usolide Selskaber her i Landet uden Kavtioner, uden Kontrol, uden tilstrækkelige Garantier for de indenlandske Policeindehavere. Ved de talrige engelske og enkelte andre udenlandske Selskabers Fallitter i de sidste ti Aar er der gaaet ikke ubetydelige Summer tabt, da ikke faa af dem havde Agenter med ikke en ganske ubetydelig Forretning i Danmark.

Hvor stort dette Tab har været, kan selvfølgelig ikke angives, da Agenterne ikke ere forpligtede til at indsende beedigede Aarsberetninger. Af samme Grund vides ikke heller, i hvilket Omfang danske Undersaatter deltage i Forsikringer hos udenlandske Selskaber. Mod Livsforsikringsanstalten af 1871 er der i den sidste Tid i Pressen fremført Klager over en vilkaarlig Fortolkning af de for samme gjældende Bestemmelser samt over en uhensigtsmæssig Tarif, der vanskeliggjør det for de mere ubemidlede Klasser at deltage paa en virksom Maade i Forsikringen. De, der ønske at forsikre, mangle i forskjellige Retninger en ønskelig Vejledning og gaa ofte paa Lykke og Fromme efter de talrige Anbefalinger, de udenlandske Selskaber selv eller ved deres Agenter give sig i Bladene, uden maaske at erindre, at det netop i Regelen er de nyere Selskaber, der overalt ere vanskelige at bedømme, samt de usolide, der give sig af med vidtløftige og lokkende Reklamer. Mange tro ved en Forsikring at have sørget for Familiens Fremtid, og have anlagt deres Midler — Resultatet af lange Aarrækkers Flid og Sparommelighed — hos Anstalter, der slet ikke byde de nødvendige Garantier og hvis Fald vil rive dem ud af en sørgelig Vildfarelse. Endnu Flere afholdes ved denne Mangel paa Vejledning, der kun vil kunne afhjælpes ved en passende Lovgivning og Oprettelsen af et Forsikringsdepartement i Lighed med det, der i New York nu har virket i over ti Aar til største Held for Befolkningen og Selskaberne, fra overhovedet at deltage i Forsikringen. I Tidsrummet mellem den første og anden slesvigske Krig medførte den fuldstændige Mangel paa en virksom og streng Statskontrol i Hertugdømmerne forskjellige Misligheder. Saaledes blev der almindelig ført Klage over,

at udenlandske Selskabers Agenter, naar en Assurance-sum eller Livsforsikring skulde udbetales, i ikke faa Tilfælde forsøgte at slutte Akkord samt tilbøde fra 25 til 75 pCt. — alt efter Omstændighederne — under Henvisning til, at der rimeligvis vilde udvikle sig en retslig Undersøgelse, dersom Tilbudet ikke blev modtaget. Bladene omtalte ikke sjældent Tilfælde, hvor Vedkommende lode sig nøje med en delvis Udbetaling af Assurance-summen, da de frygtede Omkostningerne ved en Proces eller vare bekendte med den mangelfulde Lovgivning vedrørende Forsikringsvæsenet samt med den Kjendsgjerning, at der ikke existerede noget Retsmiddel til Fuldbyrdselsen af de Domme, der muligvis kunde blive afsagte mod udenlandske Selskaber, da Agenterne ikke vare ansvarlige og Staten ikke havde Raadighed over noget af disse Selskaber indleveret Depositum. Hertugdømmerne deltog den Gang i større Omfang i den udenlandske Assurance end Kongeriget. Om der her er forsøgt en lignende Fremgangsmaade, vides ikke. Urimeligt er dette imidlertid næppe, da den ubundne Frihed gjorde Lejligheden fristende. I andre Retninger har samme desforuden affødt lidet glædelige Tilstande. Saaledes ere de Aarsberetninger, mange af de indenlandske Forsikringsselskaber offentliggjøre, yderst mangelfulde. Der gives Selskaber, hvilende paa Gjensidighed, der saa godt som slet ikke aflægge noget ordentligt Regnskab, og om et af de større hedder det endog, at der formelig i en Række af Aar, men hidtil stedse forgjæves, er blevet dannet smaa Sammensværgelser, for om muligt at fremtvinge et detailleret Regnskab, der blandt Andet kunde give en Oversigt over Administrationsomkostningerne. Disse ere, efter de Erfaringer, der hidtil have, i Regelen betydelig større ved

de paa Gjensidighed hvilende Selskaber end ved Aktieselskaberne, og de heraf resulterende Forhold have saavel i Nordamerika som i England og Tyskland foranlediget, at Forsikringsselskaber paa Gjensidighed Aar for Aar formindskes i Antal. Der er fremdeles i Danmark offentlig anket over Aktivernes urigtige Vurdering for enkelte Selskabers Vedkommende, og der har udviklet sig Fejder mellem afskedigede og endnu fungerende Embedsmænd, der just ikke vare egnede til at vække synderlig Tillid til den fuldstændige Nøjagtighed af de offentliggjorte Regnskaber. De af adskillige danske Forsikringsselskaber offentliggjorte Regnskaber anføre langt fra fuldstændig de Summer, der indbetales for Forsikringer, og det er især med Hensyn til de ubemidlede Klasser, at Reformer, vedrørende Agenternes Lønningsmaade ved Brandassuranceselskaber, ere ønskelige. Smaafolk og Fattige flytte ofte, glemme at anmelde dette eller betale ikke i rette Tid, og blive derved, hvis de overhovedet ville forsikre deres Ejendele, tvungne til hyppigere at betale de Gebyrer, der opkræves for Udstedelsen af ny eller forandrede Policer. Agenterne ved et af Landets største Brandforsikringsselskaber opkræve under Navn af «Porto» en Afgift, der er ubetydelig i Forhold til de større Forsikringer, men som sammen med Gebyrer i mange Tilfælde for Smaafolk medfører Extraudgifter, der overstige den egentlige Præmie, afholde Mange fra at assurere, og ere vel egnede til at vække lidet gunstige Forestillinger om en Forvaltning, der giver en maaske nødvendig Agentur-Provision en saa lidet motiveret Form. Saa længe der i det Hele taget ikke lovmæssig er vedtaget detaljerede Formularer, der skulle udfyldes og bekræftes med

Ed, vil det ikke kunne forhindres, at der navnlig med Hensyn til de paa Gjensidighed hvilende Forsikringselskaber, vil opretholdes hos Mange den Formodning, at Entreprenørerne, der for en Del i Danmark ikke kunne afsættes og indsættes hvert Aar som i de forenede Stater, benytte deres Stilling til paa en uforholdsmæssig Maade at berige sig paa Deltagernes Bekostning. Der er for ikke lang Tid siden og gjentagne Gange af et dansk Aktieselskab foretaget Transaktioner, som Almenheden ikke ved Beretningerne fik noget ganske klart Indblik i, men som synes at være gaaede i lignende Retning, som de, der foretoges i England tidligere i stort Omfang og ledede til det fordærlige Amalgamationssystem. At forhindre et slikt System fra at faa Indpas her til Lands vil ligeledes kun være muligt ved en passende Statskontrol, der, hvis den tidligere havde existeret i Danmark, uden Tvivl ogsaa vilde have forhindret, at Sparekasse- og Livsforsikringsforretningen samtidig drives af et og samme Selskab, saaledes som det er Tilfælde her i Landet. En saadan dobbelt Forretning er navnlig i Pengekriser truet i høj Grad, og i nogle af Unionens Stater har man, som allerede meddelt, ligefrem forbudt dem.

Forhaabentlig vil det ikke vare længe, inden Lovgivningsmagten i Danmark sætter sig i Bevægelse for at regulere Forsikringsvæsenet ved hensigtsmæssige Love samt ved Oprettelsen af et Forsikringsdepartement, der nærmest har at udføre Statens Kontrol. Den ejendommelige Omstændighed, der optræder her til Lands, nemlig at Entreprenører for Forsikringselskaber samtidig ere Førere for politiske Fraktioner, turde saa meget mindre lægge Hindringer i Vejen for Vedtagelsen af

passende Lovforslag, som en virksom Statskontrol overalt har vist sig at være i lige høj Grad heldbringende for Selskaberne som for Deltagerne i Forsikringen. Selve Staten har en betydelig Interesse i, at der assureres saa meget og saa billigt som muligt, og den eneste Maade, dette vil kunne opnaas paa, er ved at den drager Omsorg for, at der kan forsikres saa sikkert som muligt.
